

XXXVII.

Pęs je ne trev' ę la kię : ę la kęre je fui ki me pęrsuit

Antre l'atant' ę la per, an ęlās' ę flanme je suis.

Sur lę-sies je menasse volę, de la tęre ne bęjant :

J'anbrase tęt de vęlęę, rięn je n'ętręię de pęvęę.

5 Anprizonę je me vęę de selui ki ne m'ęvre nę m'anęlōt :

Nę me retięnt pęr sięn, nę ne me lęss' an alę.

Las, Amęr ęksękutęr ne me fęt, ni ęlas ne m'ęlaręt ;

Las, nę me sęfre vivant, nę me dęlivre de mōrt.

N'ęiant lanęe je kęr : sęrd j'antęn : aveękle je vęę tęt

10 Lę je ne vę ke pęrir, lę je demande sękęrs.

J'ęim' ętrui : je me hę : je me pę d'anęęssez ę d'annuis.

Lōrke je ri, je me dę . kant je m'ętriste, je ri.

Ātant l'un kome l'ōtre la mōrt ę la vę, j'ę an ęrręr :

An tęl ętat pęr vęs Bęle rebeęe je suis ·><·